

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 131. szám

1970. JÚNIUS 6.,

SZOMBAT

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLÉR

Fock Jenő hazatért

Magyar—jugoszláv közös közlemény

A hivatalos magyar—jugoszláv tárgyalások befejezése után Fock Jenő és kísérete pénteken Kragujevacra utazott. A Belgrádtól mintegy 120 kilométerre fekvő ipari központ történelmi emlékparkja a náci fasizmus egyik leggyalázatosabb tetteire emlékeztet. A második világháború időszakában, 1941 októberében a fasiszták a város 7000 lakóját gyilkolták le, köztük sok fiatal — egész középsikolai osztályokat, tanáraikkal együtt —, s a magyar miniszterelnöknek alkalma nyílt az ezt az eseményt megörökítő megrázó emlékmű megtekintésére. Fock Jenő a kragujevaci vezetőkkel

folytatott eszmecsere után látogatást tett a Crvena Zastava autógyárban, a Magyarországon is népszerű jugoszláv gépkocsik „szülő-otthonában”. A jugoszláv gyár kooperációs együttműködésben áll a magyar iparral is.

Fock Jenő négynapos jugoszláviai látogatásának záróakkordja a délutáni belgrádi nemzetközi sajtóértekezlet volt. Ezt követően a kormány elnöke és felesége az esti órákban repülőgépen hazatért Budapestre.

A magyar—jugoszláv tárgyalásokról közös közleményt adtak ki, melyet lapunk 2. oldalán közlünk.

Rendkívül lassú az apadás

**Az esőzés megnehezítette a védekezést
Újabb helyeken kellett erősíteni a gátakat**

A fél országot átfogó erősen csapadékos időjárás sokszoros erőfeszítést követel a Tisza és Maros gátjain helytálló védekezőktől. A rendkívüli időjárásra jellemző, hogy június 1-től a mai napig Szegeden és környékén 25 milliméter csapadék esett, ugyanebben az időszakban tavaly ilyenkor mindössze 2,7 milliméter mérték. A romániai jelentések is esőzésekről számolnak be egész Erdélyre kiterjedően. Észak-Moldvában és Bukovinában a kisebb folyókön újabb árhullámot idézett elő a mintegy tíz nappal ezelőtt lezuhant csapadék, s a romániai folyók ismét elrendelték az árvízvédelmi készséget.

A Maros vízgyűjtőjében június 3-án egyenlőtlen elosztásban 1–4 milliméter csapadék hullott, a Körösök vízgyűjtőjében pedig 3–5 milliméter. Bánfihunyad térségében 10 milliméteres csapadékot okozott a végigfutó zápor. Az 1800 méter meghaladó magasságú hegyekben erősen havazott is.

A vízügyiek nyelvén szólva „gyilkosan” lassú az apadás a folyókön. A szolnoki vízmércén tegnap 4 óránként mérték 1 centiméteres apadást és Szegednél ugyanez az érték 2 óránként következett be. A Maros vízszintje csütörtök éjféltől meglehetősen hosszan stagnált, majd rászaladt egy kisebb, nem jelentős árhullám. A meteorológia távolabbi előrejelzései sem biztatóak, noha a Kárpátokon belől esőzések mintegy 10–12 nap múlva éreztetik csak hatásukat a folyókön.

Az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnál tegnap Kardos Imre osztályvezető főmérnök, a védelemvezető helyettese és dr. Vágás István kandidátus, osztályvezető tájékoztatót a gátakon

folyó védekező munkáról. A Köröstoroknál a 8/1-es órháznál, átázást, csurgást észleltek. A szivargást azonban nagyobb erők bevonásával „levarrták”, homokzsák és kő felhasználásával. Szentesnél észleltek mintegy 200 méteres szakaszon olyan repedést a védővonalon, amely egyelőre nem kívánt beavatkozást, mert a töltés vízzel közvetlenül nem érintett része száraz. A Körtvélyesenél észlelt töltésátázás háromszor 200 méteres szakaszra terjed ki. Mint megállapították, a töltés lencsés szerkezeti anyagú és elszikesedett talajrétegen nyugszik. A felpuhult talajt homokzsákokkal és kővel terheltek, ugyanakkor azonban bizonyos részekben szádfalaznak is.

A Maros-toroknál egyes töltésszakaszokon, valamint Szeged és Algyő között a védővonalon több helyen alkalmaztak biztonsági intézkedésként terhelést homokzsákokkal és terméskövel.

Az elmúlt 24 órában Szegeden nem történt különösebb esemény az árvízvédelemben. A város előtti mellvédaltól, a víz apadásánál nyomon követve, fokozatosan eltávolítják a homokzsákokat. Csongrádtól a magyar—jugoszláv határig mintegy 20 ezer a védekezésben résztvevők száma. Munkájukat 72 kotró és mintegy 125 más földmunkagép segíti. Állandó a közvetlen kapcsolat a magyar és jugoszláv vízügyiek között. A közös érdekből eredően tegnap egy 20 fős brigád ment át a védőtöltésekre Jugoszláviába, hogy részt vegyen munkaszervezésben, a világítás meghosszabbításában a töltésen.

A Tisza erőteljesebb apadására a következő napokban sem számíthatunk.

A sár miatt már háton kell cipelni a homokzsákokat

Emeljük meg 1 százalékkal a nemzeti jövedelmet!

A konzervgyáriak kezdeményezése és felhívása

A tegnapi lapokban olvashattuk Dégen Imre árvízvédelmi kormánybiztosnak a Minisztertanács ülésén ismertetett beszámolóját az árvízveszély leküzdéséről. A kormánybiztos egyebek között a következőket mondotta: „Szeged védelmére a magyarországi árvízvédekezés történetében példátlan méretű munkaerő, védelmi anyag és gépi erő bevetése vált szükségessé”. Ebben a mondatban benne van mind az a gondoskodás, amelyet pártunk és kormányunk az Alsó-Tisza vidék fenyegetett lakosságáért érzett és magára vállalt. Ugyanakkor máris arról számolhatunk be, hogy a szegedi munkások keresik és megtalálják annak a módját: miként adják vissza ezt a segítséget az országnak. A szegedi konzervgyár Vosztek elnevezésű szocialista brigádjának tagjai — akik közül többen április 4-én kaptak Állami díjat — felhívással fordultak gyárunk többi szocialista brigádjához, majd tegnap együttesen országos felhívást fogalmaztak meg a konzervgyár dolgozóinak.

Részlet a felhívásból: „Sok ezer ház felépítése, még több helyreállítás, az árvízvédelem miatti termelékenység pótlása bennünket is újabb cselekvésre serkent. Elgondolkodva a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány elnökének a KGM Tervező Intézetében legutóbb elmondott beszédén, megértettük, hogy a károk fel számolására, az elpusztult és a védekezésben felhasznált értékeink pótlására a nemzeti jövedelem tervezett

összege mintegy 1 százalékos túlteljesítésére lenne szükség. Ezt mi teljesítőnek tartjuk. Ezért elhatároztuk, hogy az 1970. évi termelő- és gazdálkodási tevékenységünk javításával tervezett vállalati eredményünket 2 százalékkal túlteljesítsük; a nemzeti jövedelemhez hozzájáruló vállalati eredmény növelését termelői áremelés nélkül, munkánk szerveztségének javításával, eszközeink jobb kihasználásával, a termelői kenység növelésével biztosítjuk”.

Felhívják az ipari és mezőgazdasági üzemek dolgozóit, hogy hasonló kezdeményezésekkel egészítsék ki üzemükben a Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusának tiszteletére indított munkaverseny céljait.

Árvízkárosult gyerekek a Balatonon

Pénteken megérkeztek az első gyermekcsoportok a Balaton déli partjára. Balatonmárián a miskolci úttörők „Kilián György” táborában 180 gyermek talált otthonra. A siófok-sóstói energiakutató intézet üdülőjében 33 gyermeket fogadtak, míg a Balatonújhegyi Állami Gazdaságba pénteken délután 40 leány érkezett az árvíz sújtotta területekről. (MTI)

Kísérletek a Szojuz—9-cel

A Szojuz—9 űrhajó Andrijan Nyikolajev ezredessel és Vitalij Szevasztyjanov mérnökkel a fedélzetén június 5-én, magyar idő szerint 13.07 órakor, befejezte a hatvanadik fordulatot a Föld körül. A repülés negyedik munkanapja 16 órán át tartott és a kitűzött programnak megfelelően zajlott le. Műszaki és egészségügyi kísérletek váltakoztak az étkezés, a pihenés, és a testgyakorlás időszakaival.

Az űrhajó belsejében két tágas fülke van: a személyzeti fülke és a leszállóberendezés fülkéje. A személyzeti fülke egyik felén kényelmes heverőt helyeztek el. Szemben vele van a sajátos „munkaszoba” asztallal és

tálaszóval. Szép és harmonikus a vörös faburkolatú berendezése. A könyvekkel és mikrofilmekkel megrakott polc, az irányítópultok, az illuminátorok, a tudományos műszerek egészítik ki a berendezést. A két fülke összkiterjedése kilenc köbméter.

Az ötödik munkanap kezdetén, moszkvai idő szerint 13.55 órakor, rádiókapcsolat létesült az űrhajóssal. Nyikolajev parancsnok jelentette, hogy az űrhajó személyzete jól aludt, jól érzi magát és hozzáfogott az újabb munkanap programjának elvégzéséhez.

A Szojuz—9 folytatja repülését.

Magyar—norvég megállapodás

Péter János oslói látogatásának utolsó napján, péntek délelőtti sor került a magyar—norvég gazdasági, ipari, műszaki együttműködési megállapodás aláírására.

Amikor Péter János és norvég kollégája, Svenn Stray, a külügyminisztériumban kézfegyével látta el a keretszerződést, ezzel mintegy szimbolikus aktust hajtott végre, amely fémjelzi az egész látogatást. Az első magyar—norvég külügyminiszeri tárgyalás célja az alapvetés volt, amely politikai síkon az álláspontok behatárolásában, az ismertetésében, gazdasági síkon pedig az első államközi egyezmény megkötésében jutott kifejezésre. S mindkettőt hozzájárul egyben az élénkítő kelet—nyugati kapcsolatok erősítéséhez. A következő lépésre kétoldalú kapcsolatainkban Budapestén kerülhet sor, mert Per Borten norvég miniszterelnök és Svenn Stray külügyminiszter meghívást kapott hivatalos látogatásra.

A magyar külügyminiszter délben sajtóértekezleten találkozott a norvég és kül-

földi tudósítók, majd búcsúbeszédet adott a Grand Hotelben a norvég kormány tiszteletére.

Ezt követően Péter János délután hazautazott Budapestre.

Az emberek tudnak megérteni, hálásak is lenni. Tegnap délután Tiszaszigeten, a Kossuth mozi szüfolyásig megtöltötték a falubeliek, hogy nagygyűlésen mondjanak köszönetet a domaszékieknek, amiért a veszély, a kitelepítés idejében, napjaiban, családtagként befogadták őket. Eljött Farkas Józsefné, a domaszéki tanács vb elnöke, Ocskó László a vb titkára és Kisistók Jenő, a néprfront képviselője. És természetesen ott volt dr. Kiss Imre is, a járási tanács osztályvezetője, aki a kitelepítés óráiban a tiszaszigetiek között tartózkodott.

Kiss András, a tiszaszigeti tanács vb elnöke meleg szavakkal mondott köszönetet valamennyiük nevében, hogy az 518 kitelepítettnek, idősebbeknek, asszonyoknak, gyerekeknek még akkor este fedél került a fejük fölé. Húsz napja már, hogy nem alusznak, nem pihennek rendesen ebben a Tisza menti kisfaluban sem, a gá-

Falvak kézfogása

goznak, mert az ország nem maradhat kenyér, termés nélkül.

Farkas Józsefné a domaszékiek nevében beszélt a megjelenteknek. Elmondotta, hogy nem volt könnyű, hiszen távoli tanácsokra is küldtek embereket, aztán volt olyan is, akit másnap kórházba szállítottak, vagy orvoshoz, mást szociális otthonba, de mindent megtettek, hogy embersegessen, becsülettel segítsék a bajba jutottakat, testvérként fogadják. Sok levelet kap a domaszéki tanács, amelyben megköszönik a levelírók a kedves fogadtatást.

Az asszonyok is egyre-másra szólaltak fel, s elstárták magukat, ahogy felelevenítették a Domaszéken töltött napokat. A két fau között a véletlen, a veszély hozta össze a barátságot. S ez a barátság tovább mélyül, napjainkban és jövőnkben is munkál.

Sz. L. I.

takon éjjel-nappal figyelik a vizet, vívják a harcukat az árral, a földeken meg dolgoznak, mert az ország nem maradhat kenyér, termés nélkül.